

Čau Jaroslave (24.05.2003)

Rád bych se vrátil k tvému poslednímu dopisu a tvé poslední větě (opis) :

> (*Moje rovnice – nová zápisová metoda – krásně umožňují sledovat ty rovnováhy*)

K Tvému zápisu s mocninami x a t se nevyjadřuji, protože jsem nikdy nenašel čas a trpělivost jej pochopit. Pokud však vede k výše uvedeným v přírodě nemožným reakcím, je to nesmysl. Přesvědčit o jeho případném smyslu (a tím i přesvědčit někoho, že stojí za to se s ním seznámit) bys mohl dokázat jen jeho nějakým přesvědčivým použitím.

Zdraví Jaroslav

21.5.2003<

Nebude nic divného, když řeknu, že mě mrzí, že ten čas a trpělivost nikdo s mou hypotézou nemá (tedy ani ty).

Řekl bych to tak : Všichni si myslí, že vyrábím (neb to proklamuji) >precisně a perfektně zkonstruovaný absolutně dřevěný automobil< , a tak na 99,9 % předem všichni vědí, že nepojede.

.... A protože nepojede, neb je jen dřevěný, tak nikdo se nechce a nepůjde podívat na nevídanou a obrovskou spoustu nových vynalezených řešení, obměn, nových detailů, tvarů, stovky vylepšení atd., které tam v tom novém automobilu (dřevěném) eventuelně opravdu mohou být.../ Galileo také zval pány z radnice ať se přijdou podívat do jeho dalekohledu prvního na světě na Jupiterovy měsíce...smáli se...nevěřili...a i kdyby, tak proč tam koukat a nač to vidět...?/

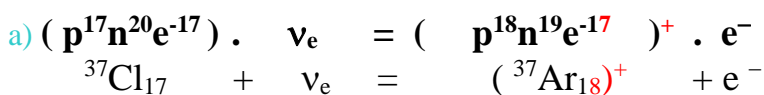
Poopravím proklamaci a řeknu : Jsem ochoten vyměnit v tom mém „dřevěném automobilu“ cokoliv dřevěného (libovolné množství součástek) tak, aby to auto jezdilo. K tomu potřebuji pomoc odborníků. Odborníci namítnou : „A na co bychom to dělali, když už máme automobily skorodokonalé?“ Oni ale neví, a nechtějí vědět, že přistoupí-li na nevšední řešení, (s rizikem nezdaru počítá i horolezec na Mont Everest, vlastně i fyzikové všichni), tedy vyměňovat postupně v >dřevěném modelu< dřevěné součástky za naprosto totožného řešení a provedení pouze v jiných materiálech,...nechtějí vědět, že tak mohou docílit globální výrobek úplně převratně nový.

Tento smyšlený příběh „se dřevem“ jistě neseď, skřípe, že.- (asociace v mozku tomu brání), ale máš-li dobrou představivost >pro fyzikální mikrosvět<, tak chápeš mou pointu....cokdyž to-hypotéza / po patřičných opravách / povede k dobrému výsledku...?

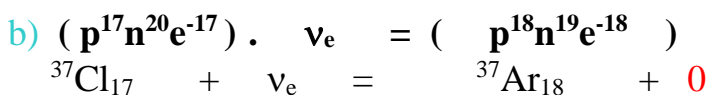
(Dittrich) > Pokud však vede k výše uvedeným v přírodě nemožným reakcím, je to nesmysl Pochop, že i já (lajdák, nevzdělanec) mohu vadně použít (do interakcí) vlastní svou novoteorii a postavit >v ní< nefungující reakci – což se také ukáže pak ve vadné rovnici „té novoteorie“ ..a tak vadná interakce ještě neodsuzuje >novoteorii<...,neb i vám fyzikům po celá desetiletí něco neseď do předem provedených modelů...,pak buď opravujete experiment anebo teorie. Newton platí pro omezené podmínky dosud .; a pouze se poopravuje na mezní rychlosti relativitou atd.

(24.05.2003)

Napsal si :

(D) =Toto je v pořádku.*

(D) =Toto s velmi malou pravděpodobností také může* za

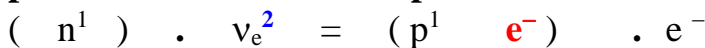
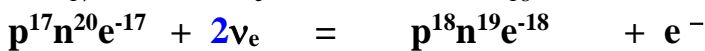
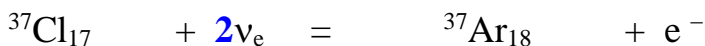
c) Pokud neodletí elektron z krabice, pak se ale nemůže interakce napsat jako :

(D) Může se to tak napsat, protože $^{37}\text{Cl}_{17}$ a $^{37}\text{Ar}_{18}$ značí jádra, nikoliv atomy.

O.K.

d) α) ad 1) : (e^- odletí a argon je přesto neutrální) K tomu se musí použít dvě neutrína elektronová

Interakce je řešena reakcí chlóru se dvěma neutriny za vzniku dvou elektronů...jeden odletí.

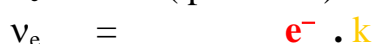
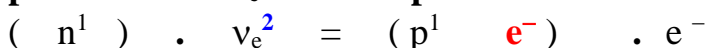
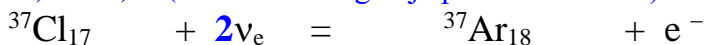
(D) Zde máš v poslední rovnici vlevo pouze neutrální částice, vpravo částice s celkovým elektrickým nábojem -2 náboje elektronu. **Ne, pouze jeden mínus navíc.** V reakci by se tedy nezachovával elektrický náboj. Zachování elektrického náboje je však s vysokou přesností ověřeno. **Tvoje úvaha je tedy neplatnou spekulací**, vyloučenou známými fakty (Pozor : velikost náboje v přírodě je kvantována, že ?,...náboj tedy není „na-po elementech rozložen spojitě“ ...elektron má „jednotkový“ náboj. Přesto spojitost nábojová na všech částicích nebyla vyloučena-zjištěna. Pak víme, že náboj je vlastně representantem odlišujícím hmotu od antihmoty, tedy ““jev nábojovosti““ je >čímisi< pro symetrii podél jedné ze tří os..Vlnobalíček částice „válející se“ po ose ose pro odlišení hmoty od antihmoty >má tvar<... vlastně tvar do tří os a ten „tvar“ v této ose nábojové má u některého vlnobalíčku odstup od osy napravo a nalevo symetricky čili do kvadrantu hmota a do kvadrantu antihmota – což lze vyjádřit číselnou nenulovou hodnotou. Další dvě osy jsou pro symetrii parity a symetrii časovou.

Proto i když neutrino má ČÍSELNÝ nulový náboj kladný a nulový záporný, na rozdíl od nenulového elektronu, je „svým tvarem vlnobalíčku na ose pro hmotu i antihmotu, pro náboj kladný i záporný, tak pořád to je stejný smysl rozdělení hmoty a antihmoty.V rovnicích to znamená, že

$\nu_e^- \cdot \mathbf{a} = \mathbf{1} e^- = \mathbf{b} \cdot \gamma^-$ kde koeficienty určují jen čísla do rovnováhy.....něco podobného jako se Newton musí vynásobit relativistickým opravným činitelem >gama< od Lorentze.... , že pouze číselná velikost náboje je různá, ale náboj jako takový je vlastně něčím co odlišuje hmotu od antihmoty. To, že některá částice má „nulový“ náboj je „neutrální“ pouze znamená, že v té symetrii je částice svými vnitřními strukturami položena na příslušné ose,...z osy vyčnívají do dalších os fragmenty té částice co nejsou „nábojovým stavem“ , elektron má jednotkový náboj proto, že jeho fragment stavby určující číselnou hodnotu antistavu od stavu, není na ose, je mimo ní - nábojová symetrie však stále platí...)

Takže použil-li jsem já vyjádření toto – coby návrh :

α) ad 1) : (e^- odletí a argon je přesto neutrální) K tomu se musí použít dvě neutrína elektronová

tak tu nesedí pouze nábojová rovnováha číselná, něco „jako“ pro vyjádření rychlosti $c = k \cdot v$ Jistě že ty řekneš : Zachování elektrického náboje je však s vysokou přesností ověřeno Ano, s vysokou přesností je ověřen Newton pro planetární soustavu....neplatí jen pro obrovsky vysoké hodnoty rychlostí...tak jak se hledala hmotnost neutrína a byla skoronula, skoronepozorovatelná...já bych chtěl tvrdit, že mu – neutrinu – také najdete skoronulový náboj (!) atd. atd. Říkáš : **Tvoje úvaha je tedy neplatnou spekulací**, vyloučenou známými fakty . To říkal Planck také o struktuře hmoty-atomu, že svět jsou jen dvě částice jádro a elektron. atd. Já netvrdím, že v mé m e c h a n i c e zápisové ještě něco není vpořádku, není, ale to se poddá a vyhmátne a upřesní. Přesně to se musí, přesně o to jde , že se ti nechce se na to podívat...spěcháš na poštu a sedneš si honem do svého >folkswagnu< a nechceš tam jet mým dřevěným autem.

$$\begin{aligned}
 e) \quad & {}^{37}\text{Cl}_{17} + \nu_{\mu} + \nu_{\tau} = {}^{37}\text{Ar}_{18} + e^{-} \\
 & \mathbf{p^{17}n^{20}e^{-17}} + \mathbf{2\nu} = \mathbf{p^{18}n^{19}e^{-18}} + \mathbf{e^{-}} \\
 & (\mathbf{n^1}) \cdot (\nu_{\mu} \cdot \nu_{\tau}) = (\mathbf{p^1 e^{-}}) \cdot \mathbf{e^{-}}
 \end{aligned}$$

a přitom pouze neutrino mionové ν_{μ} má hmotnost ...

(D) Opět nezachování náboje a tedy nesmysl.

návrh α) ad 2) je špatně i podle mé „novoteorie“

$$\begin{aligned}
 f) \quad & {}^{37}\text{Cl}_{17} + \nu_{\mu} + \nu_{\tau} + \nu_e = {}^{37}\text{Ar}_{18} + e^{-} \\
 & \mathbf{p^{17}n^{20}e^{-17}} + \mathbf{3\nu} = \mathbf{p^{18}n^{19}e^{-18}} + \mathbf{e^{-}} \\
 & (\mathbf{n^1}) \cdot (\nu_{\mu} \cdot \nu_{\tau} \cdot \nu_e) = (\mathbf{p^1 e^{-}}) \cdot \mathbf{e^{-}}
 \end{aligned}$$

(D) Opět nezachování náboje a tedy nesmysl.

návrh β) ad 1) je špatně i podle mé „novoteorie“

$$g) (\mathbf{n^1}) \cdot (\nu_{\mu} \cdot \nu_e) = (\mathbf{p^1 e^{-}}) \cdot \gamma$$

čili :

$$\mathbf{p^{17}n^{20}e^{-17}} + \nu_{\mu} + \nu_e = \mathbf{p^{18}n^{19}e^{-18}} + \gamma$$

čili :

$$\mathbf{{}^{37}\text{Cl}_{17}} + \nu_{\mu} + \nu_e = \mathbf{{}^{37}\text{Ar}_{18}} + \gamma$$

čili :

$$\nu_{\mu} = \gamma$$

(D) Proton, neutron, elektrony a neutrina mají polocelý spin (tj. i v klidu mají moment hybnosti rovný polovině Planckovy konstanty \hbar), foton má spin 1. K tomu přispívá ještě moment hybnosti způsobený pohybem částic, který je vždy celočíselný. Když to sečteš, bude spin částic vpravo celočíselný, ale spin částic vlevo poločíslný. Opět je zde tedy porušeno bezpečně ověřené zachování momentu hybnosti a reakce tudíž nemůže probíhat. O.K. rozumím.

návrh β) ad 3) rovnováha veličinová, ale nerovnováha číselných hodnot el.částic

ještě to poopravím na :

$$\begin{aligned}
 & {}^{37}\text{Cl}_{17} + \nu_{\mu} + \nu_{\mu} + \nu_e = {}^{37}\text{Ar}_{18} + \gamma \\
 & \mathbf{p^{17}n^{20}e^{-17}} \cdot \nu_{\mu} \cdot \nu_{\mu} \cdot \nu_e = \mathbf{p^{18}n^{19}e^{-18}} \cdot \gamma \\
 & (\mathbf{n^1}) \cdot (\nu_{\mu} \cdot \nu_{\mu} \cdot \nu_e) = (\mathbf{p^1 e^{-}}) \cdot \gamma^{+-} \quad (\text{tj. foton a antifoton})
 \end{aligned}$$

V japonském reaktoru Kamiokande se chytala neutrino elektronová pro β -rozpad a mionová, (pár neutrino mion, antimion) jediná ze tří co mají hmotnost, tedy všechna tři naráz do jednoho neutronu v jádře chlóru a rovněž tím byl produkoval proton, elektron a foton - jakýsi „gama-rozpad“ obdoba β -rozpadu s tím rozdílem, že fotony a antifotony mezi sebou rovněž „oscilují“.

V reakci probíhá normální „hnědý“ beta rozpad pro $\nu_e \cdot e^{-}$ a dál „fialový“ beta rozpad pro

$\nu_{\mu} \cdot \gamma^{-}$ a pro $\nu_{\mu}^{-} \cdot \gamma$...možná po >třetinových dávkách<??? Dokonce si myslím, že klasický beta rozpad vůbec nedává měřitelná neutrina (ν_e) a že těch pár kousků ,co se z milionů neutrin v chloru zachytí, že to jsou pouze mionová neutrina, co neudělají elektrony nýbrž právě ty fotony (!)

.....

Jaroslave, netvrdím, že už vše vím a že vše u mě je dokonalé...pouze se snažím „zkusmo, naslepo“ postavit obrázek víze co možná je a bude totožný s tou budoucí neznámou pravdou...možná to bude jen iluze, - ale vadí to ? ...kolik už bylo vynaloženo na světě úsilí vědců do chybných směrů....??, až se nakonec cestičky našly.

Josef...pomůžeš mi ??

(já prodávám své restituice : bude 1,5 milionu Kč a ty obětuji do pár chytrých lidí, co mi pomůžou postavit hypotézu i s vědomím že bude nefunkční, ale schopnou diskuse.)

24.05.2003